

Gratis onderwijs in Kenia. Kan Edukans vertrekken?

De regering van Kenia maakte in 2003 het basisonderwijs gratis toegankelijk. In theorie kan dus ieder kind naar school. Toch werken partners van Edukans iedere dag keihard aan het onderwijsprogramma. Waarom? We vroegen het Mary Alice Onyura. Deze bevlogen partner is directeur van ESVAK, een organisatie die werkt in de sloppenwijken van Nairobi. Ook ondersteunt Mary Alice kleine projecten in Kenia.

Grote klassen

‘Ook al hoeven ouders geen schoolgeld te betalen, geld blijft een probleem. Aan schoolgebouwen is een groot tekort. In één lokaal zitten al snel 70 tot 120 kinderen. Alleen de slimste kinderen pikken dan nog iets op. Het liefst bouwen we lokalen. Maar dat kan niet altijd. Daarom leren we leraren hoe zij aan zo’n grote klas les moeten geven. Je kunt de kinderen eerst kort uitleg geven en dan verdelen in groepjes, gesplitst naar niveau. De kinderen met een hoog niveau gaan zelf aan het werk, waardoor je meer aandacht hebt voor de zwakkere leerlingen. Kinderen leren nu echt wat. Steeds als ik kom kunnen ze meer.’

Niet naar school met lege maag

‘De economische situatie in Kenia is slecht. Dit werd nog versterkt door de onlusten van vorig jaar. Alles is duurder geworden. Voedsel kost bijna de helft meer. Als er nu niets gebeurt, leeft straks 60 procent van de bevolking onder de armoedegrens. Dit heeft invloed op ons programma. Ook al bouw je een prachtige school, kinderen kunnen niet opletten als ze honger hebben.’

Zelf oplossen

ESVAK stimuleert de bevolking zelf oplossingen te vinden. ‘We laten de gemeenschap samen de problemen inventariseren. Als gemeenschap kunnen ze veel. In je eentje zet je geen bedrijf op, daar is geen geld voor. Maar geld bij elkaar leggen als groep kan wel. Met deze kleine ondernemingen wordt geld voor eten verdiend. Als de basis is gelegd, kan ESVAK helpen met goed onderwijs.’

Vanessa Grant School

Vanwege het thema van School-schrift vroegen we Mary Alice naar projecten voor beroepsonderwijs. ‘Die hebben we gelukkig steeds meer. Beroepsonderwijs krijgt weer de aandacht die het verdient. Goede vakkrachten zijn nodig, maar ook voor kinderen die moeilijk meekomen, is praktijkonderwijs goed. Een mooi voorbeeld is de Vanessa Grant School in Rongai. De leerlingen zijn autistisch of hebben een psychische beperking. De bevolking, ook de ouders, zien de kinderen als minderwaardig, nutteloos. Medewerkers van de school gaan langs de huizen en sporen deze kinderen op. Op school leren ze praktische dingen als kippen verzorgen, schoonmaken en zelfs schrijven. Ouders kunnen hun ogen niet geloven als ze zien wat hun kind allemaal kan. Deze ouders zijn de beste ambassadeurs van onderwijs. Zij gunnen andere ouders dit geluk ook.’